

ŽIVOTOPIS

Paní Anastazie Húbnerová se narodila ve Gbelech na Slovensku dne 9. listopadu 1928 do rolnické rodiny. Měla osm sourozenců – sedm bratrů a jednu sestru.

Do Základní školy ve Gbelech nastoupila v šesti letech. Školu navštěvovala po dobu osmi let (tři roky církevní, pět let měšťanka). Již odmala musela být samostatná. Pomáhala v hospodářství, ale nejvíce se starala o svoje sourozence. Ten nejmladší se narodil, když jí bylo 24 let.

Po ukončení základní školy pomáhala rodičům na statku. Rozhodovala se, kam půjde studovat. Nechtěla pracovat v zemědělství, proto šla na Hospodyňskou školu ve Gbelech. Tam studovala dva roky.

Po jejím dokončení se rozhodovala mezi studiem práv a zdravotnickou školou. Zvolila druhou variantu a v roce 1949 začala studovat zdravotnickou školu v Brně. Na nové prostředí i český jazyk si rychle zvykla. Společně s 13 děvčaty dokončila studium v roce 1953, kdy ihned po maturitním vysvědčení dostala umístěnku do nemocnice ve Valticích.

Do Valtic přišla se svojí spolužačkou. Valtice v té době nebyly obydlené (původní německé obyvatelstvo bylo odsunuto). Paní Anastázie si proto mohla vybrat z několika neobydlených domů, které jí Národní výbor nabídl. Avšak protože byla sama, zažádala o byt. Vše bylo podmíněno tím, že tři roky nesměla odejít, nebo si za sebe musela najít náhradu.

V roce 1953 nastoupila na porodní oddělení, které bylo v té době součástí chirurgie v Nemocnici řádu Milosrdných bratří ve Valticích. Zpočátku pracovala se dvěma civilními sestrami a zbytek personálu tvořily řádové sestry. Ty je učily pečovatelské práce. V padesátých letech byl řád zrušen komunistickým režimem. Zde pracovala do roku 1992. Svoje zaměstnání brala jako poslání, byla velmi zodpovědná, uznávaná a vyhledávaná porodní sestra.

Paní Hubnerová byla dvakrát vdaná. První manželství trvalo krátce. S druhým manželem, se kterým žila 52 let, má syna Igora.

Nezajímala se o politické dění, nikoho nikdy nevolila. Za komunistického režimu chodila tajně křtít novorozence s panem farářem. Největší obavy měla v roce 1968, kdy byla okupace ruskými vojsky.

Když se otevřely v 90. letech hranice, jela na zájezd do Říma, kde měla možnost setkat se s papežem Pavlem II. a popovídat si s ním. Byla to pro ni velká čest, setkat se s tak důležitou osobou.

Nyní paní Hubnerová žije se svým synem Igorem. Má dva vnuky a dvě pravnučky. Celá její rozvětvená rodina se schází několikrát do roka.

Vzkaz pro dnešní mládež: „Nikomu neubližujte, chovejte se slušně a nepodlehnete drogám.

Její moudro: „Čím na světě míň znamenáš, tím míň vyděláš, ale víc se naděláš.“

Anastázia Húbnerová

6. listopadu 1928